

EDITORIAL

Nos prenen per imbecils

Deixant de costat alguns atres assunts de menor transcendència, encara que d'evident interes mediatic –com les presuntes falsificacions curriculars–, les noticies mes rellevants dels mijos les ultimes setmanes han fet referencia a dos dels temes mes recurrents d'estos editorials –i qui nos lligga podra confirma-ho–, com son: l'aprovacio dels **Presuposts Generals de l'Estat** (que per a nosatres es lo mateix que dir l'infrafinançacio) i el **catalanisme**.

Començant pel primer, com ya se podia preveure, estos presuposts venen de nou a castigar als valencians, com aixina denuncia l'oposicio al govern central i no ho desdiu –perque no pot– aci en Valencia el partit que el soste. Les critiques, evidentment, venen des del **Palau de la Generalitat**, i tant el president del **Consell**, el **Sr. Puig**, com la vicepresidenta, la **Sra. Oltra**, han posat el crit en el cel. De moment s'han llimitat a llamentarse, com en unes atres ocasions, sense passar, a continuacio, a exigir i buscar contrapartides que minven eixa franja que nos separa de les comunitats autonomes millor finançades o simplement de la mija estatal, i que supondria un finançament mes ajustat.

Al senyor Puig haurem de recordar-li que lo que ara patim es en part gracies al seu partit, que dague practicament a la fallida a l'Estat, negant-se a vore una crisis que per a tot lo mon era evident i a prendre mides per a atenuar els seus efectes; pero especialment hem de fer-li memoria de que ell, en el seu vot en el **Congrés** (2011-2015), aprovava una lleislatura si, i una atra tambe, els presuposts que perpetrava el govern del seu partit i que nos tractaven als valencians exactament igual o pijor que fan ara estos. De la senyora Oltra millor no parlar; en el seu programa social anava a resoldre tots els problemes, especialment el de les persones depenents, i resulta que un dia si i un altre tambe es noticia porque algunes de les arees de la **Conselleria d'Igualtat i Politiques Inclusives**, que dirigix, presuntament no milloren, mes be tot lo contrari (centres de menors, falta d'eixecucio presupostaria, llei de dependencia, a on l'agilitat en les resolucions lluiu per la seua ausencia, i un llarc etc.). Això si, com "donya camisetes" es una experta en propaganda, resulta que la culpa mai es seua, porque tots els mals nos venen de **Madrid**.

Respecte del catalanisme, el tema en general nos ha tocat de raspollo, donat que la pugna es entre el govern central i l'independentisme catala. Aixina ha segut en general, fins que obligue la boca l'expresident **Aznar**.

En les resenyes periodistiques del passat 5 d'abril sobre la seua estancia en **Valencia** per a participar en un acte de la seua Fundacio,

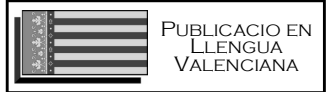
FAES –per cert, un terreny ben adobat d'espanyolitat uniformisadora–, aprofità per a despachar-se a gust contra el nacionalisme catala. Pareix que ha oblidat que ell mateix donà ales ad eixe nacionalisme quan no tingue inconvenient en pactar en **CiU** els vots per a fer-lo president del govern de l'Estat. Era l'epoca en la que Aznar "parlava catala en l'intimitat" i tot eren somriures.

Però lo que a nosatres nos resulta absolutament insoportable es l'advertencia que feu sobre el fet de que el nacionalisme catala estiga apuntant a Valencia. Efectivament, el catalanisme va acompanyat d'un imperialisme decimononic, el pancatalanisme, que interferix en Valencia, en el seu territori, economia, llengua i cultura; però ho fa des de fa cent anys, no des d'ahir, i no necessitem que este "allumenat" vinga a advertir-nos, com si no nos haguérem donat conte. I lo que es mes indignant es que fon precisament ell qui li donà una espenta decisiva al pactar en **Pujol** la creacio de la **AVL** a canvi d'eixa presidencia del govern. Fon el famós **Pacte de Reus**, la faena bruta del qual la feu el cartagener **Zaplana**, en **Camps** i **Pons** al front de les negociacions.

Hem de supondre que es en esta classe de coses en les que hem de pensar quan, en les croniques de l'acte (*Las Provincias*, 5 d'abril), llegim que "*Aznar ensalzó el papel que ha jugado la Comunidad durante las últimas décadas para articular España*" i que "*con el actual desafío secesionista en Cataluña, hoy más que nunca, es crucial la autonomía valenciana para el futuro del país*"; es dir, que, pel be de **Espanya**, hem segut i hem de continuar sent moneda de canvi. Pagar i pagar i pagar, mentres arruïna la nostra economia i destrueixen la nostra identitat. I damunt aguantar que vinguen aci a prendre-nos per imbecils.

Llamentablement, es lo que tenim: politics que critiquen en els demes allo en lo que son experts. Molt de cinisme i molt poca vergonya. I lo que es pijor, un poble valencià que, cego per a lo que no li interessa vore, continúa culpant en uns lo que condena en els atres, premiant aixina eixa forma de fer politica. Mereixem alguna cosa mes, mereixem politics honrats que verdaderament posen els interessos dels valencians per damunt dels del seu partit o dels d'uns atres territoris. Necessitem que tinguen representacio parlamentaria partits d'estricta obediencia valenciana per a que puguen lluitar per a conseguir una finançacio justa per a la ciutadania valenciana i una politica llingüística i cultural que es base verdaderament en la nostra historia i identitat.

I, per supost, que no nos prenguen per imbecils.

LA CITA

Totes les coses fingides cauen com a flors marcides, porque cap simulacio pot durar molt de temps.

Cicero

SUMARI

- 1
• EDITORIAL: **NOS PRENEN PER IMBECILS**
- 2
• LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- FENT MEMORIA: **LES GERMANIES DE VALÈNCIA (I)**
- 3
• LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- JOCS TRADICIONALS (XXXVI): **¡A VOLAR, PALO-META!**
- RESENYA BIBLIOGRAFICA: **INTITULACIONES DE LOS REYES DE LA CORONA DE ARAGÓN**
- 4
• PASSATEMPS
- RONDALLA: **EL GRA D'OR**

ACLARIMENT

Esta publicacio està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redaccio final de cada articul te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuacio de la seua preferencia. Este tema es motiu de debat, pero no de divisio, entre nosatres.

AVIS

El dia 6 de maig es el Dia de la Mare. No oblide fer-li un regal a l'autora dels seus dies. No, no nos referim al *Rogle*, malpensat. Nos referim a un ram de flors o alguna atra cosa bonica. Lo de fer fotocopies d'est eixemplar per a repartir entre amics i coneguts (i a la mare) no es cosa d'un dia a l'any, sino de tots els mesos. Si no, ¿per a qué fem estos avisos, veritat?

ACTIVITATS CULTURALS MAIG DE 2018

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

ARACV (Amics de la RACV)
C/ Avellanets, 26. 46003 Valencia C.
secretaria@amics-racv.org

Convencio (Convencio Valencianista)
www.convenciovalencianista.org
cvalencianista@gmail.com

El Piló (Associació Cultural El Piló)
C/ Dr. Moliner, 10-B. 46100 Burjassot
elpilo@telefonica.net
Tel: 963 63 42 75

GAV (Grup d'Accio Valencianista)
C/ Julià Peña, 3. 46018 Valencia C.
www.gav-valencianistes.com

INEV (Institut d'Estudis Valencians)
www.inev.org
info@inev.org

LRP (Lo Rat Penat)
C/ Trinquet de Cavallers, 9. Valencia C.
Tel: 963 91 09 92 // www.loratpenat.org
secretaria@loratpenat.org

RACV (Real Academia de Cultura Valenciana)
C/Avellanets 26. 46003 Valencia C.
Tel 963 91 69 65 // www.racv.es

Rogle

Vore quadro a banda en esta pagina.

5 Maig (dissabte) 11:00 h. Lloc d'eixida: Museu d'Historia de Valencia. Carrer Valencia, 42. Mislata.

PASSEIG PELS PRETILS DEL TURIA

Abans del passeig, en el salo d'actes del museu, Fernando Sastre fara una exposicio del tema.

+Info: **ARACV**

5 Maig (dissabte) 21:30 h. Seu de LRP
DANSES DE LA SANTA CREU. Dansà i cant dels "Mayos".

Grup de Danses de LRP.

+Info: **LRP**

Del 7 al 11 Maig (dilluns a divndres)
Seu de la RACV.

FIRA DEL LLIBRE VALENCIÀ EN LA RACV

+Info: **Aellva** i **RACV**

7 Maig (dilluns) 21:00 h. Teatre Olympia. St. Vicent Martir, 44. Valencia C.

CXXXIV JOCS FLORALS DE LA CIUTAT I REGNE DE VALENCIA

+Info: **LRP**

9 Maig (dimecres) Seu del GAV
CURS D'HISTORIA I CULTURA VALENCIANES, Part III: "Historia del valencianisme", a carrec de diferents professors.

Classes tots els dimecres, a les 18:30 h.

+Info: **Rogle**, **INEV**, **GAV**

10 Maig (dijous) 19:00 h. Seu de la RACV

XXV RECITALS POETICS de primavera d'estiu de l'Aellva "Cantant a les tradicions".

+Info: **Aellva**

(Continúa en la pagina següent)

FENT MEMORIA

Les Germanies de València (I)

COLABORACIÓ

Les **Germanies** són, probablement, el fet més transcendent en tota l'història del **Poble Valencià**. Constituïdes entre 1520 i 1522, supongueren la primera revolució social d'Occident, un segle anterior a la revolució anglesa i dos sigles abans que la francesa.

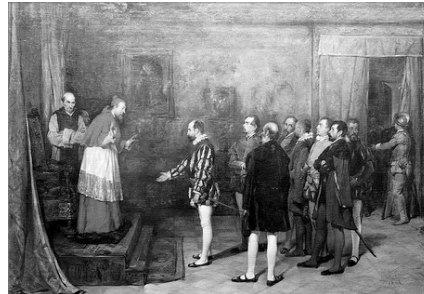
A la fi de la **Edat Mija**, la situació social en el **Regne de València** era difícil per la gran injustícia social que provocà l'enfrontament entre els estaments socials. Convien: una **noblea**, propietaria de la major part de les terres, en un concepte feudal del seu poder i que tenia contingents militars baix la seua autoritat; una **burguesia urbana**, ya rica i ilustrada, que es considerava capacitada per a assumir les funcions de governació; uns **gremis**, associacions laborals tancades, paregudes als actuals sindicats, que reglamentaven el treball i tenien gran poder i dels que depenien unes milícies ciutadanes en armament, organització i llínees de comandament pròpies; i una gran quantitat de **moriscs**, que suponia la tercera part de la població, somesos totalment als nobles.

Al principi del segle **XVI** es varen viure en el Regne varis periodos de fam, causats per roïnes collites; es el cas de la fam de 1503, que va ser mortífera. L'abastiment del blat era insuficient per estar el mercat intervingut, lo que originava disgust popular. En les costes del Regne existia el perill constant de la pirateria barbaresca. Per això en 1519 el rei va autorisar al poble a armar-se per a la seua pròpia defensa davant este risc. Des de juliol de 1519 fins a agost del mateix any la ciutat de València sofrí una epidèmia que va provocar l'abandó de la ciutat dels ministres de justícia, oficials reals, nobles i cavallers, lo que donà lloc a un buit de poder.

En estes adverses circumstàncies arribà al tro el nou rei, **Carles I**, príncip alemà, que no coneixia ni la llengua ni les costums dels valencians; el seu interès màxim era conseguir el títol d'emperador de **Alemània**, motiu pel qual no va acodir a València, a jurar els **Furs** del Regne, costum mantinguda des dels temps de **Jaume I**. Per això la societat valenciana tenia la sensació de carir de rei i no va reconèixer l'autoritat del virrei que havia no-

menat.

Este cúmul de circumstàncies originà un estat d'opinió desfavorable a la situació política i administrativa. Els gremis, que se sentien poderosos, acordaren organitzar-se per a substituir a les estructures de govern que consideraven rànçies i perjudicials. Pretengueren crear una forma de govern nomenada **germania** (germandat).

EL CARDENAL ADRIA D'UTRECHT REBENT ALS
AGERMANATS, DE JOSEP BENLLIURE

Tots els ciutadans deurien juramentarse en eixa germania. Cada gremi elegiria un representant per votació i per a un any. Tretze d'estos representants, en memòria de **Crist** i dels seus apòstols, constituïrien la **Junta dels Tretze**, orgue de govern al qual els demés agermanats deurien obedir. Cada ciutat o vila tindria la seua pròpia Junta dels Tretze. Pretenien tindre un govern propi, en lloc de monopolisar-lo la noblea; controlar el funcionariat i eliminar la corrupció; reduir les jerarquies en els gremis i evitar l'intrusisme mercantil; acabar en la tolerància cap als moriscs; organitzar la ciutat de València com les ciutats-estat italianes, a l'estil de **Gènova** i **Venècia**, molt pròsperes, sense prescindir de la figura real, i conseguir una única classe social, abolint l'aristocràcia i batejant als moriscs.

Els nobles es resistiren a resignar el seu poder i, encapçalats pel virrei, que es trobava en **Dènia**, començaren a preparar la guerra. Els agermanats es radicalisaren i l'orde públic era molt deficient. Les Germanies varen durar des de l'any 1520 fins al 1522, pero lo que podem considerar guerra, tingué lloc entre els mesos de juny i agost de 1521. Es va combatre simultàneament en tot el Regne. Realistes i agermanats estaven mesclats i en totes les ciutats i viles hi hague conflictes armats de major o menor envergadura.

Hi hagué enfrontaments armats en **La Plana** i una batalla campal en **Almenara**, el 18 de juliol de 1521, en victòria arrasadora del bando nobiliari, que manava el **duc de Sogorp**. A conseqüència d'esta derrota, els agermanats pergueren la seua influència en la mitat nort del Regne, mantenint únicament l'enclau de **Sagunt**.

(Continuarà)

Fernando Sastre Olamendi

CREU DE LA VICTORIA.
CARRETERA ALMENARA-SAGUNT

CONTACTA EN
NOSATRES

Apartat de Correu 527 Valencia ciutat
roglegconstantillombart@gmail.com

¡A volar, palometa!

En un dia de fret o de pluja se pot jugar dins de casa, nomes fa falta una ploma llaugera que pot arrancar-se del plomer d'espolsar la pols.

Conseguida la ploma, esta se tira a l'aire lo mes alta que se puga; per tanda, cada u dels participants en el joc bufarà en quatre bufits mentres canta:

“Vola, vola palometa/ per a on vas este mati (buf, buf...)

Vaig en busca d'una flor/ de taronja o d'alheli (buf, buf...)”

Paco fa lo mateix i, per a que no caiga a terra, bufa fort... buf, buf. Maria, que la deixa caure, paga penyora.

RESENYA BIBLIOGRAFICA

J.M.M.

Gómez Bayarri, José Vicente

Intitulaciones de los reyes de la Corona de Aragón

Monografías (Anejos de Anales) Num. 13. RACV.

Valencia, 2017 (238 pàgines)

El doctor en Historia i academic de la **RACV**, **José Vicente Gómez Bayarri**, nos oferix un atre estudi sobre els monarques de la **Corona d'Arago**. Seguint l'estil usat en treballs anteriors, repassant la biografia de cada monarca, nos parla de la seua vida familiar i privada i, lo mes important, sobre la seua vida publica: governança, politica, accions militars, conquestes, relacions en atres regnes i monarques... Esta part es fa necessaria per a coneixer i contextualisar cada un dels monarques del Regne i posterior Corona d'Arago.

Pero en este ample treball l'assunt central que desenrolla es l'anàlisi de les distintes intitulacions que encapçalen la documentacio, el qual completa en l'estudi de la seua subscripcio i data personal o formula del "regnant". L'intitulacio diplomatica aporta el nom del rei acompanyat dels seus tituls, normalment els de potestat sobre els territoris a on eixercix la seua sobirania. Al nom del regne li succeixen el restant de territoris, enumerats per orde d'importancia o ranc o d'incorporacio al seu patrimoni: per eixemple **Jaume I**, acaba per intitular-se rei de **Arago**, **Mallorca**, **Valencia**, comte de **Barcelona** i **Urgell** i senyor de **Montpellier**.

L'estudi abarca des del segle XI, en la gestacio del regne d'Arago, passant per lo que mes tart seria Corona d'Arago i fins al regnat de **Ferran el Catolic**, que l'autor presenta com l'ultim rei de la Corona d'Arago en epoca migeval i que, en unir-se en matrimoni en **Isabel I** de **Castella**, variarà substancialment la seua intitulacio a l'incorporar tambe els territoris castellans.

El llibre s'estructura en dos parts; la primera, a la seua vegada, en quatre capítuls, mentres que la segona ho fa en tres. A banda queda un apartat d'agraïments i un prolec que nos situa perfectament davant l'obra i del qual es autora la catedratica i academica **Mª Desamparados Cabanes**.

La seua llectura, entre moltissimes coses, evidencia les falsetats antihistoriques que des de determinada historiografia se proyecten i prodiguen, com es el cas d'utilisar l'acientific terme de confederacio catalano-aragonesa, quan historicament i científicament nomes es pot parlar de Corona d'Arago. Sobre el tema hi ha capítul específic, el titulat "Conclusiones: Corona de Aragón, si. Confederación catalano-aragonesa, no."

ACTIVITATS CULTURALS

MAIG DE 2018

(Ve de la pagina anterior)

11 Maig (divendres) 21:00 h. Restaurant Trapemar. Carretera de Liria, 116. Burjassot. **SOPAR entrega dels premis "EL PILÓ" 2018.**

+Info: **El Piló** (Tels.: 963634275 i 627282975)

14 Maig (dilluns) 19:30 h. Seu de l'Aellva **TERTULIA-TALLER DE PROSA**

Llegiran: **Ampar Cabrera** i **Paco Blasco**.

+Info: **Aellva**

15 Maig (dimarts) 10:45 h. Porta del convent. Pça Tetuan, 22. Valencia C.

VISITA AL CONVENT DE SANT DOMENEC

+Info: **ARACV**

16 Maig (dimecres) 19:00 h. Aula Real College del Corpus Christi. Valencia C.

RECEPCIO ACADEMIC DE NUMERO DE LA RACV: Santiago García Aracil: "Diálogo Fe-Cultura. Un encuentro rico y problemático".

+Info: **RACV**

18 Maig (divendres) 20.00 h. Seu del GAV.

CONFERENCIA: Massimiliano Verde "La cultura napolitana, cultura del mon".

Organisen GAV i INEV.

+Info: **GAV i INEV**

19 Maig (dissabte) Hora i lloc per determinar.

TOTS ELS DIES 9. Homenage a Josep Gimeno Martínez.

Vinculada a l'activitat del INEV descrita a continuacio.

+Info: **Rogle i Convencio**

19 Maig (dissabte)

DIA INTERNACIONAL DELS MUSEUS

Programa: 10:00 h. Reunio en l'estacio del metro de Manises. 10:15 h. Oficina de Turisme. 10:30 h. Visita al Centre Cultural El Arte; 11:15 h. Museu de la Ceramica de Manises; 12:45 h. Visita a la fabrica de "La Ceramica Valenciana"; 14:30 h. Dinar en Manises. Confirmar dinar (9 €) en info@inev.org

+Info: **INEV**

21 Maig (dilluns) 19:00 h. Seu de LRP.

FORO D'OPINIO: Concha Raga: "Dones que contenen per a Lo Rat Penat".

+Info: **LRP**

23 Maig (dimecres) 19:00 h. Seu de la RACV.

CONFERENCIA: Francisco Javier Botella: "Montañas valencianas".

+Info: **ARACV**

23 Maig (dimecres) 19:30 h. Seu de LRP.

LLECTURA DE LLIBRETS DE FALLA

Llectura de llibrets premiats a carrec dels autors.

+Info: **LRP**

25 Maig (divendres) 20.00 h. Seu del GAV.

CONFERENCIA: Lola García Broch "Els falsos mites del catalanisme".

Organisen GAV i INEV.

+Info: **GAV**

26 Maig (dissabte) 19:00 h. Casa de la Cultura. Mariana Pineda, 93-95. Burjassot

DANSES. Grup de danses d'El Piló. Actuacio dins la campanya "Retrobem".

+Info: **El Piló**

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llombart**

Twitter: **@rogleconstanti**

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com
www.pjvalencianista.org

I se poden llegir tambe en:

http://issuu.com/rogleconstantillombart

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicacio es la millor forma de colaborar en nosatres. Tambe pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **colaborador** (12 € a l'any), i t'enviarém a casa tots els numeros que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportacio economica, tambe te quedariem molt agraits. El nostre numero de conte, en **Caixa Ontinyent**, es:

ES61 2045 6014 65 3000195833

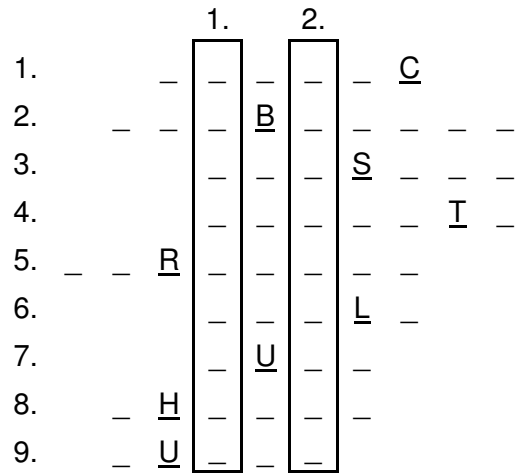
Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

1. Se diu d'allo que es molt trist, massa serio i melancolic. Negre, obscur, que recorda a la mort.
2. Persona que participa en una lluita, accio belica o combat.
3. Peça llarga de metal, fusta o qualsevol altre material, que se coloca damunt de la barana per a recolzar-se en ella o passar la ma al pujar o baixar l'escala.
4. Persona que se dedica a un art o te habilitat per a les belles arts. Aquell que actua en espectaculs, obres de teatre, numeros de circ, etc.
5. Obra dramatica i musical en la qual se canta i se parla alternativament.
6. Pedra o teula plana i redonca que s'utilisa per a llançar-la en alguns jocs.
7. Conjunt de cabells que tenen forma de bucle o tirabussó.
8. Absorbir el fum d'un cigarret.
9. Arbre de huit a deu metres d'alçaria, de gran copa, fusta molt dura i corfa grossa de la qual s'extrau el suro.

La solucio a peu de pagina.

PARAULES VERTICALS

1. Posar empastres. Untar una cosa en una materia pastosa o espessa. Embrutar. Deixar una cosa a mig fer. Llançar a perdre un assumt, treball, negoci, etc.
2. Treballar en el rastell, netejant, arplegant o amontonant coses.

RONDALLA

J.P.B.

El gra d'or

Me trobava yo almoiant de porta en porta pel camí de l'aldea quan la teua **carrossa** d'or aparegue en la **lluntania** com un somi esplendit. Me preguntí, meravellat, qui seria eixe rei de reis.

Les meues esperances volaren molt alt pensant que els dies roïns s'havien acabat. I me quedí esperant eixes almoines no demanades i les riqueses deixades caure per totes bandes com la **pols**.

La **carrossa** se detingue al meu costat. Posares sobre mi la teua mirada i descendires en un somriure. Senti que per fi havia aplegat la sort a la meua vida. De sobte, m'estengueres la teua ma drete dient-me: "¿Tens alguna cosa per a donar-me?"

¡Ah, quin joc de **realea** tan estrany el d'estendre la ma per a demanar almoina a un almoiner!

Yo me quedí desconcertat, sense saber qué fer; per fi, traguí del meu **serro** un granet de blat, i te'l doní.

Pero quina sorpresa la meua quan, al final del dia, al buidar en terra el meu **serro**, trobí, entre el monto dels meus pobres grans, un gra d'or.

¡Cóm d'amargament plori per no haver tingut cor per a donar-te tot lo que soc!

Adaptacio i traduccio a la llengua valenciana d'una rondalla de **Rabindranath Tagore**

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)

Carrossa/ carro/ carruage/ coche: Carro molt adornat que s'utilisa en festes, cavalcates i passacarrers.

Lluntania/ lluntea/ distancia: Qualitat

de llunta. Lo que està llunt.

Pols/ borra/ pelussa: Conjunt de partícules diminutes de terra seca o qualsevol altra materia solida que s'alcen en l'aire

Realea: Dignitat de rei.

Serro/ sac: Bossa que es du penjada al muscle o l'esquena en una correa i que els pastors i altres persones que van pel camp porten per a dur el menjar, ferramentes... etc.

Solucio:

Verticals: 1. EMPASTRAR 2. RASTELLAR 3. PASSAMA 4. ARTISTE 5. SARRUSIELLA 6. TELLA 7. RULL 8. CHAMAR 9. SURER

I RECORDA... La nostra primera paraula es **empastrar**. Un **empastre** es un preparat farmaceutic d'us topic i medicinal, solit, plastic i adhesiu, compost per materies greixoses i resines; tambe se diu d'una cosa que està mal feta. L'accio i efecte d'empastrar es una **empastrada** o un **empastrament**. Es **empastrador** qui empastra. Un **empastrer** es la persona que fa les coses malament. Està **empastrat** allo que està untat en una materia pastosa; embrutat; deixat a mig fer; o llançat a perdre. Eix. *¡Vaja empastre que m'han fet els obrers! / Els han cridat per a una urgencia i m'han deixat tota la casa empastrada.*

La nostra segona paraula es **rastellar**. Un **rastell** es una ferramenta composta d'un manec de fusta llarc, acabat en una peça horisontal plena de pues i que s'utilisa per a arplegar herba, palla... o per a treballar la terra. Una **rastellada** es la cantitat de brossa, herba, etc. que s'arplega d'una volta en el rastell. Està **rastellada** la terra treballada en el rastell, i **rastellat** allo que s'ha arplegat en ell. Es **rastellador** qui rastella; tambe, l'utensili per a rastellar el canem. Eix. *El jardiner està rastellant la fullaraca que ha caigut pel vent d'estos ultims dies.*